

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De daniele. ca. j.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Danielis

Ecce ego congregabo regnum iuda et regnum eorum
 et seruum meus dauid pnceps erit eorum in ppetuum.
 Et locutus est dominus ad ezechiel. Fili hominis vaticinare ad uerius gog: et terram magog dicens Hec dicitur dominus. Ecce ego super te gog pnceps mosoch et tubal seduca te: ascendere te faciam de lateribus aqilonis, et adducam te super montes israel: et cades ibi tu et oia agmina tua, et dicam uolucibz celo et bellis tuis. Properate et currite undicibus ad uictimam quam imolo vobis super montes israel: ut comedatis carnes fortium: et sanguinem principum terre sibaris. Et ossibus corosis dabo sepulcrum noiatum, et mittam ignem in terram magog, et in his quae habitat in insulis confidenter. Hoc fabula est
 hebrei futuri post. Non quod sit fabula de regnum mille annorum: gog et magog, uno et quantum erit exercitus historica, sed quod sic ab hebreis per septem annos usque lignorum habebunt, non de silvis sed de armis, et colligetur os saepe annis: et sepelientur in valle quae ob hoc dicitur polsandrum, quasi multorum virorum sepultura, et andros quod est vir, inde polsandrum quasi viroꝝ multorum sepultura,
 Quid facta est manus domini super ezechiele.

Laplm. VI.

Non vice primo qui
 in anno transmigratio eius ipse est anno
 xxiiij. regni nabuchodonosor, per
 mo mense, et die menses, xliij. anno postquam pculis
 sa est ciuitas in hac ipsa die facta est manus domini
 super ezechiele, et adduxit eum in spumam terram israel:
 super montem excelsum, et ostendit ei descriptiones
 ciuitatis, et templi super quam ad latram nostram siluerunt
 autores. Porro ezechiel in chaldea inter cons
 capitulos indicauit transgressores legis, et pculi
 pue quodam de tribu dan et gad quae in dominum comit
 teret ipsa leges secundum custodes. Et fecit ut
 dic epiphanius de eos prodigium magnum, quod filii
 eorum et vniuersa pecora a serpentibus piererunt: et
 prodixit quod tribu ille non reueteretur ad apria: sed
 in medie regionibus remaneretur, propter quod exacer
 batim eum distracteretur cum eis per crepidines sa
 vorum et excerebraveretur eum, et sepelieretur eum in
 agro maulum in sepulcro semper et arsarat; et spe

lunca duplice. In cuius summis studiis abraham
 hebron sepulcrum sare composuit. Duplex autem
 eo quod camerata sit, et auerfa a superficie terre suis
 mitas eius a parte una, verum et parte alia in petra
 suspensa sit in terra. Iste prophetus polo dedit sis
 gnum in fluvio chobar: ut quod deficeret sustinet
 ret delocationem terre sue, tunc speraret regresum
 ad hierusalem quoniam inuidaret. Ad eum quoniam venient
 rat pluma multitudo captiuorum ad flumina
 chobar et chaldei rebellionem verti irruerunt super
 eos. Ipse vero pculis suis sistens aquas flumis super
 aquas ambulans cum omnibus multis in die ad alteram partem
 percepit, et quotque hostium presumperat
 eos secundum summensis, et per orationem subito lar
 gâ piscium copiam polo pletit ad uincendum. Se
 pe quod multis deficitibus vitam restituit,

De dantio, capitulo j. Ullio, v. dantio, ca. viij
 Ullio prima, ca. iiij. Ullio sexta, ca. viij
 Ullio secunda, ca. iiiij. Ullio septima, ca. ix.
 Ullio tertia, ca. iiij. Ullio octava, ca. x.
 Catalogus regum babylonis, ca. v. Ullio nona, ca. vij.
 Ullio decima, ca. vij.
 Ullio quarta, ca. vij.

Incipit historia danielis,
 Capitulum. I.

Rophetas

uit etiam in chaldea dantis
 el quod est iosephus et epis
 phanius de semine regio
 iude fuit, sed lxx. ipso de
 tribu leui qui titulo fas

bule belis ita ponunt
 Hoc quodam erat sacerdos nomine daniel filius
 abo qui uia regis babyloni natus fuit in be
 teroth superiore. Et fuit a scripturis negatur,
 it a deo castus a patre
 bullo suis spado putaretur. Libet enim trastulisse
 hiero, ad petitionem pauli et custochii cum
 magna difficultate. Scripturam erat hebraicam
 in litteris: sed chaldaicam
 sermone, nec legebat
 ab ecclesia fuisse. lxx. quae
 multum a veritate distinguitur
 cordabat eorum edictum
 hoc patet, et
 si fuisse theodosius
 ne quod apud hebreos nec susanne habet historias

Historia Libri

nec hymnū triū puerorū, nec belis draconis
q̄ fabulā de q̄ altius ordiemur, hoc p̄mittē-
tes q̄ alij p̄phetarū lōge an captiuitatē duarū
tribūnū de ea, p̄phetarū, vt esaias & osee, Alij
ea imminente: & dū fieret, vt esaias & ezechiel,
Alij infra eā, vt daniel & abacuch Alij p̄ ea,
vt agge & zacharias. Factū est aut cū nabu
chodonolorū duxisset i babylonē nobiliores
pueros īdeoz, & q̄sdā de semine regio, pul-
ciores inter eos & doctores q̄ stare possent
in palatio regis: vt ait ioseph⁹, castrauit qd
etia alijs gentib⁹ q̄s vastauerat fecisse dnoz
scitur. Et tradidit eos p̄posito eunuchorū: &
fecit eos erudiri p̄uincialib⁹ l̄fis p̄ster & chal-
detis. Est aut chaldei lingua eadē q̄ syra p̄
pīnqua hebrei, & iussit eis mīstrari cibos d̄
mīla sua. Fuerūt aut inter eos q̄tuor opti-
mi de filiis iuda, daniel, ananias, misabel, &
azarias, & mutauit eis rex noīa, et dicit sunt
balthasar, sydrach, misach, & abdenago Bal-
thasar at erat nōmē regū generis: qd iposuit
danieli vt d̄ epiphani⁹: eo q̄ iam cogitaret
d̄ ei⁹ adoptiōe. Itis q̄tuor p̄posit⁹ eunu-
chorū speciale poluit p̄curatorē malazar. H̄i
pposuerūt nō cōtaminari cibis gentiliū. Sz
cū cogeret eos malazar edere de cibis: ne vi-
derent corā rege ceteris exiliōres: dixerūt ad
eū, Tenta nos obsecro dieb⁹ decem, & da no-
bis legumina & aquā, & p̄bec p̄ēplare vul-
tus nros, & reliq̄z q̄ vescunt cibo regio, & sic
vider, sic facias nobiscū. Porro malazar tol-
lebat cibaria & vīnū eoz: & dabat eis legumi-
na. Prope h̄ie eoz erat līmpide, nō hebes-
tes p̄pē multitudinē ciborū, nec p̄fuse p̄varie-
tate & corpa eoz laborib⁹ aptiora, & subito
facti sūt erudit, q̄ dedit eis dñs sciām & di-
sciplinā: & p̄cipue danieli intelligētā visionū
& somniōz. Et exactis
tribo annis statutū sūt. Nota q̄r multitudi-
nōspectu nabucōho ciborū hebetar, varie-
donosor, et de oīb⁹ q̄ ras p̄fundit īgeniū,
sciscitatus est, rex ab
eis: inuenit in eis decuplū sup' cunctos' ario-
los et magos q̄ erāt in regno ei⁹. Et fuit das-
niel in honore i chal-
dea: etiā vīsq̄ ad das-
riū & cyrū. Hic termi-
natur p̄ma danielis
pericopa. Sequunt
aut. ix, vel. x, q̄ visio-
nes danielis dicunt
eo q̄ in eis vel ip̄ea
liqd viderit, vel vīsū
sit, nō dico libros,
ab alio explanauerit.

Prima vīsio danielis,

Capitulum. II.

D̄ro in anno se

p̄ cundo regni sui vidit nabucōho
donosor somniū & p̄terri⁹ ēpi-

stus ei⁹: & effugit ab eo somniū. Necesse in-
telligēdus scđs annus regni ab origine sed
a p̄summatōe. Cōsummātū aut eius regnū
d̄r, postq̄ subingatis sibi nationib⁹ reliqui-
as israel durat ab egypto. Conuocauit ḡ re-
colectores chaldeorum: & dixit ad eos, Ut
di somniū: s̄ ignoro
quid viderim. Qui Hucusq̄ scđp̄ ē liber
responderūt syriace, hic hebraice, deinde
Dicat rex somniū chaldaice vīsq̄ ad vī-
seruis suis, & interp̄s s̄ ionē quā vīdit in vī-
tationē ei⁹ indicabiz is sub balthasar,
mus. Et ait rex, Al-
si somniū et eius conjecturā indicaueritis
mībi persibitis: et dominus vestre publicabū-
tur. Et dixerunt. Non est homo sup̄ teram
qui sermonē tuū possit implere except⁹ dīs:
quoz aueratio nō est cum hominib⁹. Tū
p̄cepit rex in ira magna vt interficerentur os-
mnes sapientes babyloni. Et q̄rebatur das-
niel & socij eius vt perirent. Quod cum acce-
pisset daniel: ingressus rogauit regem vt da-
ret ei tempus ad solutionē p̄ vīnā nocte, mī-
vt d̄ iosephus. Et ingressus daniel ad do-
mū cū socij suis orauit deū, et p̄ vīsionē no-
ctis revelatū est ei mysterium, et benedicēs
deū: ingressus est ad regē. Et ait ad eum re-
lationem eius. Qui respondit, Non potest
hoc homo: sed est deū in celo reuelās my-
steria: qui indicant tibi que ventura sunt in
nouissimis tīpib⁹. Vīsiones capitū tuū, id
est cordis tui he sunt. In corde em est sapiē-
tia fin euangeliū: nō in capite fin p̄m. Tu
cogitabas in stratu tuo quis posse mundū
teneret p̄incipiatuz: et ostendit tibi deus ro-
gnaturos. Videbas corā te statuā grandes
et terriblē: cuius caput & collū erat ex auro,
collū & brachii de argento, venter ex femora
ex ere, tibie aut ferree, pedum quedam pars
ferrea, quedam fistulis. Et abscessus est lapis
de monte sine manib⁹: & p̄cussis statuā i pedi-

Qui regbāt sup̄ mes-
dos & plas q̄ & dele-
cēt regnū babylōis,
Prima distictio que-
nēs danielis dicunt

